الله متعال با کاری که این زن انجام داد، بهشت را بر او واجب کرد یا با این عملش، او را از آتش دوزخ نجات داد.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که می گوید: زنی فقیر که دو دخترش را با خود داشت، نزدم آمد؛ سه خرما به او دادم. او به هریک از دخترانش یک خرما داد و یک خرما را به سوی دهانش بُرد تا بخورد؛ دخترانش دوباره از او غذا خواستند. وی خرمایی را که خود می خواست بخورد، در میان دخترانش دو نیمه کرد. من از کار او تعجب کردم و آن را برای پیامبر صلی الله علیه وسلم بازگو نمودم که فرمود: «إِنَّ اللَّه قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الجَنَّةَ، أَو أَعْتَقَها بِهَا مَن النَّارِ»: «الله متعال با کاری که این زن انجام داد، بهشت را بر او واجب کرد یا با این عملش، او را از آتش دوزخ نجات داد».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

حدیث عایشه رضی الله عنها تصویری از رحمت و مهربانی بزرگان نسبت به کوچکترها را ارائه می دهد؛ چنانکه می گوید: زن فقیری همراه دو دخترش نزد من آمد که سه خرما به وی دادم؛ یکی از آنها را در دهان یکی از دخترانش گذاشت و دیگری را در دهان آن یکی؛ سپس خرمای سوم را به سوی دهانش برد تا بخورد که متوجه نگاه دخترانش شد؛ پس آن را نخورد، بلکه به دو نیم تقسیم کرد و به هریک از آنها نیمی از آن را داد؛ و به این ترتیب هر دختر یک و نیم خرما خورد و مادر چیزی نخورد. عایشه رضی الله عنها این مساله را به رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت و رفتار آن زن را یادآور شد؛ این بود که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «إِنَّ اللَّه قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الجَنَّةَ، أَو أَعْتَقَها بِهَا مَن النَّارِ»: «الله متعال با کاری که این زن انجام داد، بهشت را بر او واجب کرد یا با این عملش، او را از آتش دوزخ نجات داد». یعنی چون آن زن به آنها چنین رحمت بزرگی نمود، الله متعال در عوض آن بهشت را بر وی واجب کرد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3133